

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010114
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816010114.1

Uznesenie

Okresný súd Revúca predsedom senátu JUDr. Michalom Uhorskaiom a členmi senátu Ing. Vierou Kiňovou a Júliusom Czetnerom v trestnej veci obvineného W.D. D., R.. XX. XX. XXXX, na neverejnom zasadnutí, takto

rozhodol:

Podľa § 243 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 244 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku s použitím § 215 ods. 2 písm. a) Trestného pozadku zastavuje trestné stíhanie proti obvinenému W. D., R.. XX. XX. XXXX C. W., T. D. X. K. Č.. XXX, S., toho času v ústave na výkon trestu odňatia slobody vo Vážnici Plzeň - Bory, Klatovská třída č. 202, 306 35 Plzeň - Bory, Česká republika, pre konanie kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona vedené na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 2T/55/2016 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa XX. S. XXXX vo večerných hodinách v S., V. W. R. B. X. K. Č.. XXX po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným K. D.Á., R.. XX. XX. XXXX sa vlámali do vnútorných priestorov kancelárií Mestských lesov s.r.o. Jelšava tak, že obv. W. D. kovovým predmetom vylomil visiaci zámok na vstupných vchodových dverách, následne spoločne s ods. K. D. prešli do chodby, kde odstránením líšt zložili sklenenú výplň na dverách vedúcich do kancelárie, cez takto vzniknutý otvor vošli do kancelárie riaditeľa, kde odcudzili záložný zdroj k počítaču značky BACK UPS 550VA, napájací zdroj k počítaču, počítačovú myš, LCD monitor značky Compaq 17", USB kľúč 2 GB a finančnú hotovosť vo výške 6,64 Eur, následne v oblasti zámku vypáchili ďalšie dvere vedúce do kancelárie, odkiaľ odcudzili kopírovacie zariadenie značky Canon FC200, skartovacie zariadenie nezistenej značky roku výroby 2006, počítač s LCD monitorom 17", čím odcudzením vecí spôsobili Mestským lesom Jelšava, s.r.o., Nám. republiky č. 500, Jelšava, IČO: 31686541 majetkovú škodu vo výške 1 238,13 Eur, odcudzením peňažnej hotovosti škodu vo výške 6,64 Eur a poškodením zariadenia majetkovú škodu vo výške 49,79 Eur, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Podľa § 281 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú stranu Mestské lesy Jelšava s.r.o., Nám. republiky č. 500, Jelšava, IČO: 31686541, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 20. 04. 2016 obžalobu na obvineného W. D. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Podľa § 243 ods. 3 Trestného poriadku, predbežné prejednanie obžaloby sa koná na verejnom zasadnutí; aj na neverejnom zasadnutí sa môže obžaloba predbežne prejednať, ak prichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 244 ods. 1 písm. a/ až i/.

Podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, pri predbežnom prejednaní obžaloby súd trestné stíhanie môže zastaviť, aj ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 2 alebo 3.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku, prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Podľa § 281 ods. 3 Trestného poriadku, ak súd rozhodne podľa odseku 1 alebo 2, odkáže poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Súd má za to, že sú splnené podmienky vo vzťahu k zákonnému ustanoveniu § 243 ods. 3 Trestného poriadku a § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, teda podmienky na zastavenie trestného stíhania voči obvinenému pre tzv. neúčelnosť trestného stíhania z dôvodu tzv. bezvýznamnosti hroziacej sankcie. Ťažiskovým argumentom k uvedenému zisteniu je, že tresty, ku ktorým predmetné trestné stíhanie môže viesť, sú celkom bez významu popri trestoch, ktoré boli obom obvineným pre iné činy už právoplatne uložené.

Z odpisu registra trestov je evidentné, že obvinený sa opakovane dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, za čo bol aj odsúdený, celkom šesťkrát.

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T/462/92 zo dňa 30. 11. 1992, bol W. D. odsúdený pre § 9 ods. 2, § 247 ods. 1 a 2 a § 9 ods. 2, § 257 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z. z., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienične na dva roky so skúšobnou dobou do 30. 11. 1995.

Rozsudkom Vojenského obvodného súdu Prešov, sp. zn. 4T/123/95 zo dňa 27. 04. 1995, bol W. D. odsúdený pre § 269 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z. z., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na jeden rok, z ktorého výkonu trestu bol podmienične prepustený rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1Pp/12/04 zo dňa 24. 03. 2004 so skúšobnou dobou na dva roky na zvyšok trestu štyri mesiace a 21 dní.

Rozsudkom Okresného súdu Sokolov, sp. zn. 4T/108/97 zo dňa 06. 04. 1998, bol W. D. odsúdený pre § 201 ods. 1 a 2 Trestného zákona Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 14 mesiacov.

Rozsudkom AG Cham, sp. zn. 2 CS 111 JS 1716/01 zo dňa 17. 03. 2001, bol W. D. odsúdený pre STGB § 267 ABS.1 (falšovanie dokumentov), za čo mu bol uložený peňažný trest v počte denných sadziab pokuty 90, výška dennej sadzby pokuty 10DM.

Rozsudkom Okresní soudu Plzeň město, sp. zn. 9T/63/05 zo dňa 28. 11. 2006, bol W. D. odsúdený pre § 250 ods. 1 a 3 písm. b/, § 250 ods. 1 a 2, § 213 ods. 1 a 3 Trestného zákona Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 40 mesiacov.

Rozsudkom Okresního soudu Domažlice, sp. zn. 1T/271/2013 zo dňa 11. 02. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 01. 2015, bol Róbert Brindzák odsúdený pre § 209 ods. 1 Trestného zákonníka 40/2009 Sb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/110/2014 zo dňa 13. 08. 2014, bol W. D. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 50 hodín.

Je potrebné poznamenať, že pri skúmaní podmienok pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku je nutné predovšetkým vychádzať z porovnania výšky trestu, ktorý bol obvinenému za iný trestný čin právoplatne uložený, a trestu, ktorý by mal byť uložený za trestný čin, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie, zisťovať predpoklady rozhodujúce pre výmeru trestu a prihliadať i k účelu trestu, ktorý má byť v konkrétnom prípade dosiahnutý. Je teda potrebné uvážiť, či trest skôr uložený už dostatočne zabezpečuje splnenie účelu trestu a prevýchovu obvineného, aby viedol riadny život.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinenému boli po spáchaní predmetného skutku (od ktorého uplynula doba deviatich rokov) uložené iné tresty za iné úmyselné trestné činy (podvod podľa § 209 ods. 4 Trestného zákona Českej republiky č. 40/2009 Sb. a krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona), preto sa súd domnieva aj vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania predmetného skutku, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, by bol celkom bez významu popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Súd ďalej uvádza, že obvinenému v prípade preukázania viny hrozí za trestný čin, pre ktorý je trestné stíhaný, trest odňatia slobody v rozmedzí od troch rokov do desať rokov. Po prípadnom dokazovaní na hlavnom pojednávaní by súd v prípade preukázania viny pravdepodobne obvinenému ukladal podmieničný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov majúci za to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný, čo vzhľadom k tomu, že obvinený už je vo výkone trestu pre iný trestný čin spáchaný na území Českej republiky, by bolo neúčelné a trest ako taký by bol nevykonateľný. Obvinenému, ktorý je vo výkone trestu, možno uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za predmetný skutok považuje senát za neprimerane prísny

vychádzajúc z porovnávania trestov, ktoré by podľa všeobecných kritérií pri ukladaní druhu a výmery trestu mohli byť uložené, vzhľadom aj na účel trestu.

Keďže obvinenému bol predchádzajúcim (vyššie uvedeným rozhodnutím) uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, súd považuje tento za dostatočný, pričom súčasne považuje za nadbytočné a neekonomické vykonať hlavné pojednávanie (s poukazom na to, že obvinený si vykonáva trest odňatia slobody na území iného členského štátu) a prípadne po uznaní viny upustiť od uloženia trestu u obvineného.

Vzhľadom ku vyššie uvedeným skutočnostiam a prihliadnuc na časový úsek od spáchania skutku, prihliadnuc na účel trestu a všeobecné zásady pre ukládanie trestu vyjadrené v § 34 Trestného zákona a konkrétne trestné sadzby uvedené v § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (teda porovnania trestu, ktorý by mal byť uložený za trestný čin, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie a trestu, ktorý bol obvinenému za iný trestný čin právoplatne uložený) senát dospel k záveru, že trest uložený pre iný skutok spáchaný po spáchaní predmetného skutku je dostatočný, a teda ďalšie ukládanie trestu by bolo z hľadiska ochrany spoločnosti a prevýchovu obvineného celkom bezvýznamné.

Senát po zhodnotení všetkých okolností prípadu považuje rozhodnutie o zastavení trestného stíhania v predmetnej veci za dostatočné z pohľadu všeobecnej prevencie, ako aj prevencie individuálnej.

Poškodená strana sa k trestnému konaniu pripojila s nárokom na náhradu škody, ktorý uplatnila riadne a včas, preto súd v zmysle § 281 ods. 3 Trestného poriadku poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do troch dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Sťažnosť má odkladný účinok. V zmysle § 215 ods. 7 Trestného poriadku v trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené podľa ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.